

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1329/2006 AL COMISIEI
din 8 septembrie 2006**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1725/2003 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, în ceea ce privește Interpretările 8 și 9 ale Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

criteriile tehnice de adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

(5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 ar trebui modificat în consecință.

întrucât:

(6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 al Comisiei ⁽²⁾ s-au adoptat anumite standarde și interpretări internaționale existente la 14 septembrie 2002.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(2) La 12 ianuarie 2006, Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) a publicat Interpretarea 8 a IFRIC *Domeniul de aplicare a IFRS 2*. IFRIC 8 clarifică faptul că standardul de contabilitate Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 2 *Plata pe bază de acțiuni* se aplică acordurilor prin care o entitate efectuează plăți pe bază de acțiuni aparent pe considerent nul sau neadecvat.

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce Interpretarea 8 a Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC), Domeniul de aplicare a IFRS 2, astfel cum se prezintă în anexa la prezentul regulament.
2. Se introduce Interpretarea 9 a IFRIC, *Reevaluarea instrumentelor financiare derivate încorporate*, astfel cum se prezintă în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

(3) La 1 martie 2006, IFRIC a publicat Interpretarea 9 a IFRIC *Reevaluarea instrumentelor financiare derivate încorporate*. IFRIC 9 clarifică anumite aspecte ale tratamentului aplicat instrumentelor financiare derivate încorporate în conformitate cu IAS 39 [Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare].

(1) Fiecare societate aplică IFRIC 8 astfel cum se prezintă în anexa la prezentul regulament cel mai târziu de la data începerii exercițiului financiar 2006, cu excepția societăților care încep exercițiul financiar în ianuarie, februarie, martie sau aprilie și care aplică IFRIC 8 cel târziu de la data începerii exercițiului financiar 2007.

(4) Consultările cu Grupul de Experți Tehnici (TEG) din cadrul European Financial Reporting Advisory Group – EFRAG (Grupul consultativ pentru raportarea financiară europeană) confirmă faptul că IFRIC 8 și IFRIC 9 îndeplinesc

(2) Fiecare societate aplică IFRIC 9 astfel cum se prezintă în anexa la prezentul regulament cel mai târziu de la data începerii exercițiului financiar 2006, cu excepția societăților care încep exercițiul financiar în ianuarie, februarie, martie, aprilie sau mai și care aplică IFRIC 9 cel târziu de la data începerii exercițiului financiar 2007.

⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 261, 13.10.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 708/2006 (JO L 122, 9.5.2006, p. 19).

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 septembrie 2006.

Pentru Comisie
Charlie McCREEVY
Membru al Comisiei

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ

IFRIC 8	Interpretarea 8 a IFRIC <i>Domeniul de aplicare a IFRS 2</i>
IFRIC 9	Interpretarea 9 a IFRIC <i>Reevaluarea instrumentelor financiare derivate încorporate</i>

INTERPRETAREA 8 A IFRIC**Domeniul de aplicare a IFRS 2****Referințe**

- IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*
- IFRS 2 *Plata pe bază de acțiuni*

Context

1. IFRS 2 se aplică tranzacțiilor cu plata pe bază de acțiuni în care entitatea primește sau dobândește bunuri sau servicii. „Bunurile” includ stocuri, consumabile, imobilizări corporale, instalații și echipamente, imobilizări necorporale, precum și active de altă natură decât financiară (IFRS 2, alineatul (5)). În consecință, cu excepția tranzacțiilor specifice excluse din domeniul de aplicare, IFRS 2 se aplică tuturor tranzacțiilor în care entitatea primește active de altă natură decât financiară sau servicii drept plată pentru emisiunea de instrumente de capitaluri proprii. IFRS 2 se aplică, de asemenea, tranzacțiilor în care entitatea contractează elemente de pasiv, cu privire la bunurile sau serviciile primite, care se bazează pe prețul (sau valoarea) acțiunilor sau altor instrumente de capitaluri proprii ale entității.
2. Cu toate acestea, în anumite cazuri poate fi dificil să se demonstreze că bunurile sau serviciile sunt (sau vor fi) primite. De exemplu, o entitate poate acorda acțiuni unei organizații caritabile pe considerent gratuit. De regulă, nu este posibilă identificarea bunurilor sau serviciilor specifice primite în schimbul unei astfel de tranzacții. O situație similară poate apărea în tranzacțiile cu alte părți.
3. IFRS 2 impune ca tranzacțiile în care se fac plăți pe bază de acțiuni către angajați să fie evaluate prin referire la valoarea justă a plăților pe bază de acțiuni respective la data acordării (IFRS 2 alineatul (11) (*)). Prin urmare, entitatea nu este obligată să evalueze în mod direct valoarea justă a serviciilor primite din partea angajaților.
4. Pentru tranzacțiile în care se efectuează plăți pe bază de acțiuni către alte părți decât angajații, IFRS 2 specifică o prezumție care poate fi respinsă conform căreia valoarea justă a bunurilor sau serviciilor primite poate fi estimată în mod fiabil. În aceste situații, IFRS 2 impune ca tranzacția să fie evaluată la valoarea justă a bunurilor sau serviciilor la data la care entitatea obține bunurile sau la care cealaltă parte prestează serviciile [IFRS 2, alineatul (13)]. Prin urmare, există o prezumție de bază conform căreia entitatea poate identifica bunurile sau serviciile primite de la alte părți decât angajații. De aici rezultă întrebarea dacă IFRS se aplică în absența unor bunuri sau servicii identificabile. De aici rezultă o altă întrebare: în cazul în care entitatea a efectuat o plată pe bază de acțiuni, iar plata primită identificabilă (în cazul în care există) pare mai mică decât valoarea justă a plății pe bază de acțiuni, arată această situație că bunurile sau serviciile au fost primite, deși nu sunt identificate în mod expres, și că, prin urmare, se aplică IFRS 2?
5. Trebuie menționat că expresia „valoarea justă a plății pe bază de acțiuni” se referă la valoarea justă a respectivei plăți pe bază de acțiuni. De exemplu, legislația poate impune unei entități să emită o parte din acțiunile sale către resortisanți ai unei anumite țări, acțiuni care pot fi transferate numai altor resortisanți ai aceleiași țări. O astfel de restricționare a transferului poate afecta valoarea justă a acțiunilor în cauză și, în consecință, acțiunile respective pot avea o valoare justă mai mică decât valoarea justă a unor acțiuni altminteri identice, dar care nu fac obiectul unor asemenea restricții. În această situație, în cazul în care întrebarea de la punctul 4 s-ar referi la acțiunile care fac obiectul unei restricții, expresia „valoarea justă a plății pe bază de acțiuni” s-ar referi la valoarea justă a acțiunilor care fac obiectul unei restricții, nu la valoarea justă a altor acțiuni care nu fac obiectul restricției.

Domeniul de aplicare

6. IFRS 2 se aplică tranzacțiilor în care o entitate/acționarii unei entități a/au acordat instrumente de capitaluri proprii (***) sau a/au contractat obligația de a transfera numerar sau alte active pentru sume care se bazează pe prețul (sau valoarea) acțiunilor sau altor instrumente de capitaluri proprii ale entității. Prezenta interpretare se aplică acelor tranzacții în care plata identificabilă primită (sau care va fi primită) de către entitate, inclusiv numerarul și valoarea justă a plăților identificabile de altă natură decât numerarul (în cazul în care există), pare mai mică decât valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii acordate sau a obligației contractate. Cu toate acestea, prezenta interpretare nu se aplică tranzacțiilor excluse din domeniul de aplicare a IFRS 2 în conformitate cu alineatele (3)-(6) din IFRS 2.

Problemă

7. Problema tratată în prezenta interpretare este dacă IFRS 2 se aplică în cazul tranzacțiilor în care entitatea nu poate identifica în mod expres toate sau unele din bunurile sau serviciile primite.

(*) În conformitate cu IFRS 2, toate referirile la angajați includ și alte persoane care prestează servicii similare.

(**) Acestea includ instrumentele de capitaluri proprii ale entității, ale companiei-mamă a entității, precum și ale altor entități din același grup cu entitatea.

Consens

8. IFRS 2 se aplică în cazul anumitor tranzacții în care se primesc bunuri sau servicii, precum tranzacțiile în care o entitate primește bunuri sau servicii drept plată pentru instrumente de capitaluri proprii ale entității. Acestea includ tranzacțiile în care entitatea nu poate identifica în mod expres toate sau unele din bunurile sau serviciile primite.
9. În absența unor bunuri sau servicii care se pot identifica în mod expres, alte circumstanțe pot arăta că bunurile sau serviciile au fost (sau vor fi) primite, caz în care se aplică IFRS 2. În special, în cazul în care plata identificabilă primită (în cazul în care există) pare mai mică decât valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii acordate sau a pasivului contractat, această circumstanță arată, de regulă, că a fost (sau va fi) primită o altă plată (respectiv bunuri sau servicii neidentificabile).
10. Entitatea evaluează bunurile sau serviciile identificabile primite în conformitate cu IFRS 2.
11. Entitatea evaluează bunurile sau serviciile neidentificabile primite (sau care vor fi primite) ca diferența dintre valoarea justă a plății pe bază de acțiuni și valoarea justă a oricăror bunuri sau servicii identificabile primite (sau care vor fi primite).
12. Entitatea evaluează bunurile sau serviciile neidentificabile care se primesc la data acordării. Cu toate acestea, în cazul tranzacțiilor achitate în numerar, pasivul va fi reevaluat la fiecare dată de raportare până când este achitată.

Data intrării în vigoare

13. O entitate aplică prezenta interpretare pentru exercițiile care încep la data de 1 mai 2006 sau ulterior. Se încurajează aplicarea anticipată. În cazul în care aplică prezenta interpretare pentru o perioadă care începe înainte de 1 mai 2006, entitatea declară acest lucru.

Dispoziții tranzitorii

14. O entitate aplică prezenta interpretare retroactiv în conformitate cu cerințele IAS 8, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii ale IFRS 2.
-

INTERPRETAREA 9 A IFRIC**Reevaluarea instrumentelor financiare încorporate****Referințe**

- IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*
- IFRS 1 *Prima adoptare a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară*
- IFRS 3 *Grupări de întreprinderi*

Context

1. În IAS 39 alineatul (10), instrumentul financiar încorporat este descris ca fiind un component al unui instrument financiar hibrid (combinat) care include și un contract gazdă nederivat – ceea ce are ca efect că unele fluxuri de numerar ale instrumentului combinat variază în mod similar unui instrument financiar derivat autonom.
2. În IAS 39 alineatul (11), se impune ca instrumentul financiar încorporat să fie separat de contractul gazdă și raportat ca instrument derivat dacă și numai dacă:
 - (a) caracteristicile și riscurile economice ale instrumentului financiar derivat încorporat nu se află în strânsă legătură cu caracteristicile și riscurile economice ale contractului gazdă;
 - (b) un instrument separat având aceiași termeni ca și instrumentul financiar derivat încorporat se conformează definiției instrumentului derivat;
 - (c) instrumentul hibrid (combinat) nu este evaluat la valoarea justă cu modificările valorii juste recunoscute în profit sau pierdere (respectiv, nu este separat un instrument financiar derivat care este încorporat într-un activ sau pasiv financiar la valoare justă prin profit sau pierdere).

Domeniul de aplicare

3. Sub rezerva punctelor 4 și 5 de mai jos, prezenta interpretare se aplică tuturor instrumentelor financiare derivate încorporate cărora li se aplică IAS 39.
4. Prezenta interpretare nu tratează aspectele de reevaluare care decurg din reevaluarea instrumentelor financiare derivate încorporate.
5. Prezenta interpretare nu tratează achiziția de contracte cu instrumente financiare derivate încorporate într-o grupare de întreprinderi, și nici posibila reevaluare a acestora la data achiziției.

Probleme

6. IAS 39 impune unei unități, atunci când aceasta devine parte la un contract, să evalueze dacă unele instrumente financiare derivate încorporate incluse în contractul respectiv trebuie separate de contractul gazdă și raportate ca instrumente financiare derivate în conformitate cu standardul. Prezenta interpretare tratează următoarele aspecte:
 - (a) Se impune ca IAS 39 să efectueze o astfel de evaluare numai atunci când entitatea devine parte la un contract sau ca evaluarea să fie revizuită pe parcursul întregii durate a contractului respectiv?
 - (b) Se impune ca entitatea care adoptă IFRS pentru prima dată să facă evaluarea pe baza condițiilor existente atunci când a devenit pentru prima dată parte la un contract sau pe baza acelor condiții care prevalează atunci când adoptă IFRS pentru prima dată?

Consens

7. O entitate evaluează dacă un instrument financiar derivat încorporat trebuie separat de contractul gazdă și raportat ca instrument financiar derivat atunci când entitatea devine parte la un contract. Se interzice reevaluarea ulterioară, cu excepția cazului în care apare o modificare a termenilor contractuali care schimbă semnificativ fluxurile de trezorerie care ar fi fost impuse în caz contrar prin contract, caz în care se impune o reevaluare. Entitatea stabilește dacă modificarea fluxurilor de trezorerie este semnificativă prin luarea în considerare a măsurii în care se modifică fluxurile de trezorerie viitoare preconizate asociate cu instrumentul financiar derivat încorporat, contractul gazdă sau ambele, precum și dacă modificarea este semnificativă față de fluxurile de trezorerie preconizate anterior în contract.
8. O entitate care adoptă IFRS pentru prima dată evaluează dacă un instrument financiar derivat încorporat trebuie separat de contractul gazdă și raportat ca instrument financiar derivat în baza condițiilor existente la ultima dintre următoarele date – data la care entitatea a devenit pentru prima dată parte la contract și data la care se impune o reevaluare în conformitate cu punctul 7.

Data intrării în vigoare și tranziția

9. O entitate aplică prezenta interpretare pentru perioadele anuale care încep la data de 1 iunie 2006 sau ulterior. Se încurajează aplicarea anticipată. În cazul în care aplică prezenta interpretare pentru o perioadă care începe înainte de 1 iunie 2006, entitatea declară acest lucru. Interpretarea se aplică retroactiv.